

Itt van az ősz!

Lassan beköszönt az ősz. Ez a természet rendje, hogy a beteljesülést jelentő nyár után következzen a hervadás.

A fákon már aligha van levél, az idő hűvösre vált, a vadak is előmerészkednek búvóhelyükről, hogy élelemhez jussanak. Minden nappal egyre rövidülnek a nappalok, hosszabbodnak az éjszakák. Egyre kevesebb madarat szemlélhetünk, a legtöbb már útra kelt, hogy melegebb vidéken töltse a közeledő telet.

Kis ablakomból kitekintve szemem megakad a gyönyörű, színes levéltakarón, ami nemcsak a fák alját borítja, hanem a járdákat is, az egyre gyakrabban feltámadó szél sodorta oda őket.

Még pár percig gyönyörködöm benne, majd tekintetem tovaszáll a város felé, ami a bágyadt napfényben tündököl. Annyira gyönyörű, hogy néha megihlet a táj szépsége, papírra vetem, amit a szemem lát.

Gondolataim immár másfelé járnak, gyermekkori emlékek törnek fel bennem, amikor a hatalmas levélkupacban ugrálva, hangos kacagással köszöntöm az őszt. Milyen jó is volt!

Tekintetem most a lépcsőnkön díszelgő faragott tökre szegeződik. Szám hirtelen mosolyra nyílik: a mi saját kézzel faragott töklámpásunk! Boldognak látszik, hiszen ez az ő időszaka is, végre versenyezhet szomszéd társaival, hogy melyikük is az ijesztőbb.

Felnézek az égre, ami egyre borúsabb, majd azt veszem észre, hogy csepereg az eső. Megjelennek a pocsolók, amelyekben megmártózhatnak a még itt maradt madarak.

Kisvártatva esteledni kezd, elcsendesedik a környék, már csak egy tücsök muzsikáját hallani. Jó érzés behúzódni ilyenkor a meleg szobába! Az otthonokból néha még egy-egy hangosabb zaj kiszűrődik, aztán szép lassan elhalkul a város, benne én is.

Ferincz Bernadett 8.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola